

forbindes dermed. Det er ganske aabenbart, at enhver Mand i Ribe vil kunne kjøbe sig nogle Grundpladser, og anlægge Handelsetablissementer ved Bramminge Station, ligesaavel som enhver anden Mand i Kongeriget kan det; men jeg kan ikke see, at dette i mindste Maade kan hjælpe Byen Ribe som By til at hævede sin Stilling eller i mindste Maade bidrage til at bevare de Værdier, som nu findes i Byen Ribe af Gienomme, af Formue og Bedrift, der svare Stat til Byen osv. Naar de Mænd i Ribe By, der paa denne Maade maatte stride til at anlægge Handelsetablissementer ved Bramminge Station, finde, at disse Etablissementer ere de, der betale sig, hvorimod deres Etablissementer inde i Byen ikke betale sig, saa flytte saadanne Mænd fuldstændigt fra Ribe til Bramminge Station; de opgibe Ribe, og Ribe By som saadan har altsaa ingen Nytte deraf. Den Udvei, som anvises Ribe, bliver da simpelt den, at de Ribe Borgere kunde forelægge Byen, om man saa vil, til Bramminge Station, men det vilde være eensbetydende med Ribe Byes, Ribe Grundes, Ribe Bygningers, Ribe Værdiers Tilintgjørelse. Det blev endelig sagt, at man stillede en saadan Fordring for Ribes Bedkommende, men derimod ikke for Bardes Bedkommende; uagtet Varde jo paa samme Maade staaer i Forbindelse med Esbjerg, som Ribe gjør det. Jeg vil dertil svare, at der er den meget væsentlige Forskjel, at mellem Ribe og Esbjerg ligger Bramminge som Mellemstation. Bramminge vil blive Forbindelsespunktet mellem den hele Egn omkring Ribe og Esbjerg Havn, hvortimod der for Bardes Bedkommende ikke er noget saadant Mellemst. Varde ligger nemlig umiddelbart Nord for Esbjerg, saa at Varde altsaa ikke behøver at nære nogen Frygt for, at de Landstationer, som maatte danne sig Vest for Esbjerg, og som blive farlige for Ribe, ogsaa paa nogen Maade skulde blive farlige for den. Derjom Jernbanen kom til at gaae i en saadan Svingning, at den kom til at berøre Punkter Nord for Esbjerg, og at der kom til at ligge en Station mellem Varde og Esbjerg, saa kunde der være Tale om en Sammenligning. Da

der her imidlertid ikke foreligger noget Saadant, og da derimod den Station, som der her er Tale om som farlig for Ribe, vil være den Station, som Ribe i sin Forbindelse med Esbjerg nødvendigst maa benytte, er det aabenbart, at de Folk fra Ribezegnen, som ville til Esbjerg, maa benytte denne Station som Gjennemgangstation paa samme Maade, som Ribe Borgere selv ville det. Den høitagtede Minister har endelig draget noget i Tvivl Betydningen af den Bemærkning, jeg gjorde med Hensyn til at komme billigere ud af det ved hele Hovedbanens Bygning, end man vilde kunne vente efter det foreliggende Hovedoverslag. Da dette Punkt dog ikke er ganske uvæsentligt ligeoverfor de Betragtninger, der fra Regeringens Side stilles op som Hovedsagen, nemlig den finansielle Side, maa det dog være mig tilladt nu en lille Smule yderligere, end hidtil er skeet, at fremdrage dette Punkt. I den høitagtede Ministers Foredrag, ligesom ogsaa i Motiverne, er det blevet fremdraget som meget væsentligt, nemlig Skinnernes Pris. Det er nu ikke ganske rigtigt, hvad der staaer i Motiverne, at den Pris for Skinner, der ligger til Grund for Fastsættelsen af Betalingen for Standerborg—Silleborg Banen, er 63 Rd. pr. Ton, idet Prisen tværtimod i det foreliggende Overslag for den nævnte Bane er ansat til 67 Rd.; men i hvert Tilfælde er det ganske vist, at de nuværende Skinnepriser ere maafee endda en 10 eller — lad saa være — 15 Rd. højere end selv disse 67 Rd. Selv da vil der dog kun fremkomme en Forskjel af omtrent 5,000 Rd. pr. Mill. Derimod er der saavel i Motiverne som i den høitagtede Ministers Foredrag aldeles ikke omtalt forskjellige andre Momenter, der i Virkeligheden i Totalbeløbet langt ville opveie denne Forøgelse, saa at der i Virkeligheden bliver en væsentlig Forskjel mellem den virkelige Pris for Silleborgbanen og den Pris, man er gaaet ud fra ved det foreliggende Lovforslag. Jeg skal nævne som Exempler, at Jordarbeidet ved den sydjydske Jernbane er anslaaet til 3 Rd. pr. Kubiffavn, medens det ved Silleborgbanen kun er ansat til 2 Rd. 16 s pr. Kubiffavn, en Forskjel, der vil udgjøre en Snees Tusind Daler for de to Mill, og som altsaa